

ΕΤΟΣ 66ον

3 Ιουλίου 2018

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 22 (3392)

ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΚΑΙ Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ἡ γιορτὴ τῶν Ἁγίων Πάντων εἶναι καρπὸς τῆς Πεντηκοστῆς. Αὐτὸ μὲ ὑπέροχο τρόπο μᾶς τὸ ἐπεξηγεῖ τὸ συναξάρι τῆς σημερινῆς Κυριακῆς: «Ἡ φωτιά ἀπὸ τῆ φύση τῆς ἀνεβαίνει πρὸς τὰ πάνω, ἐνῶ τὸ κῶμα ἀπὸ τῆ φύση τοῦ πάει πρὸς τὰ κάτω. Τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς συνέβη τὸ παράδοξο, τὸ μὲν Ἅγιο Πνεῦμα ἐν εἶδει πυρὸς κατέβηκε κάτω, ἐνῶ ἡ κοικὴ ἀνθρώπινη φύση, ἐκείνων πού θέλησαν νὰ τὸ δεχθοῦν, ἀνέβηκε πρὸς τὰ πάνω».

Ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων

Αὐτὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἦταν ἐκεῖνο πού τοὺς ἐνίσχυσε νὰ ὁμολογήσουν τὸν Χριστὸ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. Τὸ «ἐν ἐμοί», πού εἶπε ὁ Χριστός, σημαίνει ὅτι μόνο μὲ τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού Ἐκεῖνος «πέμπει», μπορεῖ κάποιος νὰ τὸν ὁμολογήσει. Τότε καὶ ὁ Χριστός θὰ ὁμολογήσει ἐνώπιον τοῦ ἐν οὐρανοῖς Πατέρα τοῦ ὅτι αὐτός ὁ ἄνθρωπος εἶναι πιστὸς δοῦλος τοῦ. Καί ἀντίθετα, ὅποιος τὸν ἀρνηθεῖ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, θὰ τὸν ἀρνηθεῖ καὶ ὁ Χριστός μπροστὰ στὸν Πατέρα τοῦ.

Ἡ φράση «ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων» δέν εἶναι λίγες οἱ φορές πού συγκράτησε σέ σταθερὴ ὁμολογία πίστεως πολλοὺς, ἰδιαίτερα νεομάρτυρες, ὅταν τοὺς προκαλοῦσαν νὰ ἀρνηθοῦν εἰκονικά καὶ προσωρινά τὸν Χριστὸ μπροστὰ στοὺς δικαστές καὶ νὰ φύγουν σέ μέρη ὅπου δέν διώκεται ἡ πίστη, γιὰ νὰ συνεχίσουν νὰ ζοῦν ὡς χριστιανοί.

Παρόμοιο πνεῦμα προωθεῖται καὶ ἀπὸ τῆ σύγχρονη κοινότητα, πού θέλει τὴν πίστη νὰ εἶναι ἰδιωτικὴ ὑπόθεση, χωρὶς νὰ ἔχει σχέση μὲ τὴ ζωὴ τῆς κοινότητας. Ὅμως, ἡ ὑγιὴς μαρτυρία τοῦ πιστοῦ ἀποτελεῖ ἐκκλησιαστικὸ γεγονός, πού ἔχει σκοπὸ νὰ ἀγκαλιᾷ ὅλη τὴν κοινωνία. Εἶναι ἡ μικρὴ ζύμη, πού ἔχει κληθεῖ νὰ ζυμώσει ὅλο τὸ φύραμα.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30)

Οἱ Ἅγιοι Πάντες ὡς δεῖκτες πορείας

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ὅστις δ' ἂν ἀρνησῆται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ ἐγὼ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Ἴδου ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ πᾶς ὃς ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγρούς, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός του

Ἡ ὁμολογία, βέβαια, τῆς πίστεως στὸν Χριστὸ δὲν ἐξαντλεῖται σὲ μιὰ ἀνέξοδη προφορική δήλωση. Προϋποθέτει ἀγάπη πρὸς Αὐτὸν μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν ἀγάπη πρὸς τοὺς πιὸ στενοὺς συγγενεῖς: γονεῖς, σύζυγο, παιδιὰ. Προϋποθέτει τέτοια αὐταπάρνηση, πού νά εἶναι κάποιος ἔτοιμος καὶ τῇ ζωῇ του νά δώσει γιὰ τὸν Χριστό. «Τί μοῦ μιλήσ», ῥέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, «γιὰ τοὺς γονεῖς, τὰ ἀδέλφια ἢ τῇ γυναῖκα σου; Σέ κανέναν δὲν ὑπάρχει τίποτε πιὸ οἰκεῖο ἀπὸ τὴν ἴδια τῇ ζωῇ του. Ἄν, ῥοιπόν, κι αὐτὴ τὴν βάλεις πιὸ πάνω ἀπὸ τὴν ἀγάπη σου γιὰ τὸν Χριστό, τότε εἶσαι πολὺ μακριὰ ἀπὸ τοὺς ἀληθινούς μαθητές του. Δὲν ἀξίζεις γι' Αὐτόν».

Ὅλοι οἱ μάρτυρες ἀποτέλεσαν παραδείγματα μιᾶς τέτοιας ἀγάπης, ὅπως ὁ ἅγιος νεομάρτυρας Γεώργιος, πού μαρτύρησε στὰ Ἰωάννινα ἀφήνοντας χήρα τῇ νεαρῇ γυναῖκα του καὶ ὄρφανὸ τὸν νεοφώτιστο γιό του. Ἐπίσης φωτεινὴ εἶναι καὶ ἡ χορεία τῶν ἁγίων μητέρων, πού ξεπερνώντας τὴ φυσικὴ μητρικὴ στοργὴ γιὰ τὰ παιδιὰ τους, ὄχι μόνο δὲν τὰ ἀπέτρεψαν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐνθάρρυναν στὸ μαρτύριο: ἡ ἁγία Σοφιομονή (μητέρα τῶν ἑπτὰ Μακκαβαίων), ἡ μητέρα τοῦ ἁγίου Μελίτων (ἑνὸς ἀπὸ τοὺς Σαράντα Μάρτυρες), ἡ ἁγία Ἀνθία (μητέρα τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου), ἡ ἁγία Σοφία μὲ τὶς τρεῖς θυγατέρες της καὶ πολλῆς ἄλλης.

Ἐξάλλου, ὁ Χριστὸς ἀναφερόμενος σ' ἐκείνους πού ἄφησαν πατέρα ἢ μητέρα γιὰ τὸ ὄνομά του, ὑπαινίσσεται, κατὰ τοὺς ἐρμηνευτές, κι ἐκείνους πού

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπε ὁ Κύριος στοὺς μαθητῆς του· «Καθέναν πού θά μέ ὁμολογήσῃ ἐμπρός στοὺς ἀνθρώπους, θά τόν ὁμολογήσω καί ἐγώ ἐμπρός στόν Πατέρα μου τόν οὐράνιον. Ἐκεῖνος ὅμως πού θά μέ ἀρνηθῇ ἐμπρός στοὺς ἀνθρώπους, θά τόν ἀρνηθῶ καί ἐγώ ἐμπρός στόν Πατέρα μου τόν οὐράνιον. Ἐκεῖνος, πού ἀγαπᾷ πατέρα ἢ μητέρα περισσότερο ἀπό ἐμέ, δέν μοῦ εἶναι ἄξιος. Καί ἐκεῖνος, πού ἀγαπᾷ υἷόν ἢ θυγατέρα περισσότερο ἀπό ἐμέ, δέν μοῦ εἶναι ἄξιος. Καί ἐκεῖνος, πού δέν παίρνει τόν σταυρόν του καί δέν μέ ἀκολουθεῖ δέν μοῦ εἶναι ἄξιος». Τότε ἔλαβε τόν λόγον ὁ Πέτρος καί τοῦ εἶπε, «Νά ἐμεῖς πού ἀφήκαμε ὅλα καί σέ ἀκολουθήσαμε· τί λοιπόν θά ἀπολαύσωμεν;». Ὁ δέ Ἰησοῦς τοῦς εἶπε, «Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅτι σεῖς, οἱ ὅποιοι μέ ἀκολουθήσατε, ὅταν ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου θά καθήσῃ εἰς τόν θρόνον τῆς δόξης του εἰς τὴν Νέαν Δημιουργίαν, θά καθήσῃτε καί σεῖς σέ δώδεκα θρόνους, διὰ νά κρίνετε τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. Καί καθένας πού ἀφῆκε σπίτια ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφές ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ παιδιὰ ἢ χωράφια διὰ τό ὄνομά μου, θά πάρῃ ἑκατό φορές περισσότερα καί θά κληρονομήσῃ ζωὴν αἰώνιον. Πολλοί δέ, οἱ ὅποιοι εἶναι πρῶτοι, θά γίνουν τελευταῖοι, καί ἐκεῖνοι πού εἶναι τελευταῖοι, θά γίνουν πρῶτοι».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

μαρτύρησαν ἔξαιτίας ὅχι τῆς πίστες ἀλλὰ τῆς ἀπιστίας τῶν γονέων τους. Ἐνδεικτικὰ ἀναφέρουμε τίς ἁγίες Βαρβάρα, Μαρκελίη, Χριστίνα, Κερκύρα καί Ἀκυλίνα, οἱ ὁποῖες «ἐδείχθησαν τέκνα δυσσεβούντων γονέων συνετώτερα». Μάλιστα, τίς τρεῖς πρῶτες τίς ἔστειψαν μέ τό στεφάνι τοῦ μαρτυρίου οἱ παιδοκτόνοι πατέρες τους μέ τά ἴδια τους τά χέρια!...

Οἱ ἀξιόμιμτοι Ἀπόστολοι

Κορυφαῖα πρότυπα τέλει ἀφοσίωσης καί ἀγάπης πρὸς τόν Χριστό εἶναι οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι, οἱ ὅποιοι ἄφησαν τὰ πάντα, ἀκολούθησαν τόν Διδάσκαλό τους καί ἀξιώθηκαν ὅλοι, πλὴν τοῦ εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη, νά σφραγίσουν τὴν πρὸς Αὐτόν ἀγάπην τους μέ μαρτυρικό θάνατο.

Ὁ Χρυσορρήμων Ἰωάννης, προφανῶς γιὰ νά προλάβει κάποιους πού θά ἀμφισβητοῦσαν τὴν ἀξία τῆς ἀποταγῆς τοῦ φτωχοῦ ψαρᾶ Πέτρου, κάνει τὴ ρητορική ἐρώτηση: «Ποῖα πάντα ἄφησες, Πέτρε; Τί σπουδαῖο ἄφησες; Τό καλάμι; Τό δίχτυ; Τὴ βάρκα; Ναί, ἴθει· αὐτὰ ἦταν τὰ πάντα γιὰ μένα· αὐτὰ ἦταν ἡ ζωὴ μου· καί τὰ ἄφησα μέ τὴν καρδιά μου καί ἀπό τὴν ἀγάπην μου γιὰ τόν Χριστό». Σημασία, ἐπομένως, δέν ἔχει ἡ υἱική ἀξία αὐτῶν πού ἀφήνει κάποιος γιὰ τόν Χριστό, ἀλλὰ ἡ προαίρεσή του καί τό γεγονός ὅτι κάνει πλεόν θησαυρό τῆς καρδιάς καί κέντρο τῆς ζωῆς του τόν Χριστό.

3 Ἰουνίου 2018: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
«ΤΩΝ ΑΠΤΩΝ ΠΑΝΤΩΝ».

Λουκιλιανού, Παύλης μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς 4 νηπίων († 370-375).
Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἐωθινόν: Α΄ – Ἀπόστ.: Ἑβρ. 1α΄ 33 -β΄ 2 – Εὐαγγ.: Μτ. 1΄ 32-33,
37-38, 1θ΄ 27-30.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 10 Ἰουνίου, Β΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Ρωμ. β΄ 10-16 – Εὐαγγέλιον: Μτ. δ΄ 18-23.

Ἐάν ἡ τέλεια ἀγάπη πρὸς τὸν Χριστὸ ἐκφράζεται ἀπὸ τὴν ὀλοκλήρωτικὴ παραιτήσιον ἀκόμα καὶ ἀπὸ τῆς θεμιτῆς ἀγάπης καὶ τὰ εὐλόγημένα ὑπάρχοντά μας, ἡ ἀρχὴ τῆς μαρτυρίας καὶ τοῦ μαρτυρίου γιὰ τὸν Χριστὸ βρῖσκεται στὴν ἐκκοπή τῶν ἀμαρτωλῶν θελημάτων μας καὶ στὴν πρόθυμη ἄσκηση τῶν θεοποιῶν ἀρετῶν. Τὸ μαρτύριο εἶναι μιὰ πραγματικότητα πού δέν σχετίζεται ἀποκλῆιστικά μέ τὸν Διοκλιτιανὸ καὶ τὸν Δέκιο. Ὁ ἅγιος Συμεὼν ὁ νέος Θεολόγος λῆει χαρακτηριστικά: «Ἐκεῖνος πού δέν τηρεῖ τῆς ἐντολῆς τοῦ Χριστοῦ, ἄς μὴ νομίζει ὅτι δέν τὸν ἀρνεῖται. Καθὼς κι ἐκεῖνος πού τῆς ἐφαρμόζει, τὸν Χριστὸ ὁμοιογεῖ».

Ἄρχιμ. Β.Λ.

Νέα ἔκδοσι ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Γένεσις - Ἔξοδος - Λευϊτικόν - Ἀριθμοί - Δευτερονόμιον
Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ - Κριταὶ καὶ Ρούθ - Α΄ Βασιλειῶν - Β΄ Βασιλειῶν -
Γ΄ Βασιλειῶν - Δ΄ Βασιλειῶν (Κείμενο - Μετάφρασι - Ἀνάλυσι - Σχόλια)
ὑπὸ Ἱερεμίου Φούντια, Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως,
Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

➔ Κυκλοφορήθηκε καὶ ὁ ἐνδέκατος τόμος: Δ΄ Βασιλειῶν

➔ Ἡ ἔκδοσι τῆς σειρᾶς συνεχίζεται

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξι, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσι, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr